

چکیده:

مقدمه: عفونت‌های دهانی ایجاد شده توسط گونه‌های کاندیدا، به طور گسترده‌ای در حال افزایش است. یکی از درمان‌های موضعی رایج ضایعات دهانی کاندیدیازیس، میکونازول است که علاوه بر خاصیت ضدقارچی، اثر ضدباکتریایی نیز دارد. درمان‌های ضدقارچی معمول دارای اثرات جانبی متعددی بوده و مقاومت دارویی و عود مکرر عفونت کاندیدیایی را موجب می‌شوند. بنابراین استفاده از راهکارهای مناسب برای جایگزینی داروهای سنتزی که این مشکلات را از بین ببرد، مورد توجه بوده است. یکی از این راهکارها، بهره‌گیری از داروهای گیاهی است. هدف این مطالعه ارزیابی اثر ضدقارچی عصاره گیاه بومادران بر علیه کاندیدا آلبیکنس و مقایسه آن با میکونازول بود.

مواد و روش‌ها: جهت انجام این مطالعه آزمایشگاهی، عصاره آبی و الکلی گیاه به روش پرکولاسیون در غلظت‌های ۱۰، ۲۰، ۳۰، ۴۰، ۷۰ و ۱۰۰ درصد تهیه گردید. کاندیدا آلبیکنس در محیط کشت مولر هینتون آگار کشت داده شد و داخل هر پلیت کشت، یک عدد دیسک حاوی هر یک از غلظت‌های مورد استفاده از عصاره گیاه، یک عدد دیسک میکونازول ۲٪، یک عدد دیسک نیستاتین به عنوان کنترل مثبت و یک عدد دیسک حاوی آب مقطر به عنوان کنترل منفی گذاشته شد. بعد از ۴۸ ساعت، میانگین قطر هاله عدم رشد غلظت‌های مختلف عصاره با میانگین قطر هاله عدم رشد میکونازول با استفاده از آنالیز واریانس یک طرفه (one-way ANOVA) مقایسه شد.

یافته‌ها: میانگین قطر هاله عدم رشد پیرامون دیسک‌های حاوی عصاره‌های آبی و الکلی بومادران در تمامی غلظت‌های مورد استفاده، به طور معنی‌داری کمتر از میکونازول بود ($P < 0/001$).

نتیجه‌گیری: اثر ضد قارچی داروی میکونازول ۲٪ بر روی کاندیدا آلبیکنس، در مقایسه با عصاره آبی و الکلی *Achillea* و *Millefolium* بیشتر بود.

کلید واژه‌ها: کاندیدا آلبیکنس، میکونازول، بومادران، خاصیت ضدقارچی